

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forsvarrets organisation m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 31).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Victor Gram, er desværre forhindret i at være til stede ved tingets møde i dag, og jeg skal derfor på hans vegne tillade mig at gøre ganske enkelte bemærkninger.

Det foreliggende lovforslag er som de tidligere, vi har behandlet, i hovedsagen identisk med lovforslaget, vi havde til behandling i det høje ting i marts måned. Der er foretaget enkelte ændringer i forslaget, de fleste af teknisk karakter, men et sæt af ændringer har sammenhæng med de bemærkninger, der blev gjort under forhandlingerne. Der blev dengang fra oppositionens side tilkendegivet betænkelighed ved den udstrakte bemyndigelseskarakter, lovforslaget havde, og under indtryk af de gjorte bemærkninger har den højtærede minister i den nu fremsatte udgave af forslaget afsvækket lovforslagets karakter af bemyndigelseslov.

Da vi i marts måned havde en omfattende diskussion om lovforslaget og om Danmarks forsvarspolitik, finder jeg ikke, at der kan være nogen anledning til nu at genoptage og fortsætte denne diskussion. Vi har som bekendt i den offentlige debat haft lejlighed til at se, hvorledes meningerne har kunnet brydes omkring de forskellige enkeltheder vedrørende den kommende forsvarsordning. Også under hensyn til, at arbejdet i folketingsudvalget i den forløbne periode, siden forslaget blev fremsat i marts måned, er skredet videre frem, er der formentlig ingen anledning til på nuværende tidspunkt at optage en større debat. Jeg skal derfor for mit vedkommende indskrænke mig til at henvise til de bemærk-

ninger, der blev gjort under førstebehandlingen sidste år, og anbefale lovforslaget til en velvillig og forhåbentlig også hurtig behandling i det høje ting.

Alfred Jensen: Da forslaget til en ordning af militærvæsenet i marts måned var til første behandling her i tinget, redegjorde jeg for den kommunistiske gruppes stilling til det og til den politik, det er udtryk for. Idet jeg henviser til mine udtalelser ved den lejlighed, skal jeg erindre om, at jeg afviste postulatet om, at Atlantpolitikken tjener til forsvar for landet. Den påfører tværtimod landet en risiko for krig og ødelæggelse, foruden at den har betydet øgede oprustningsbyrder og en begunstigelse af militarismen. Millioner og atter millioner af kroner, der kunne anvendes til fredelige formål, er ofret på oprustningens uproduktive udgifter.

Danmark burde i stedet sætte ind for afslutning af den kolde krig, for forhandling, afspænding og nedrustning. Vi mener, det er nødvendigt, at alle, også de små lande, yder deres bidrag til at få den internationale spænding ophævet. Det er fejlagtigt at tro, at en sådan tilstand kan bestå evigt, og at oprustning, mellemdistanceraketter og atombevæbning er egnet til at sikre freden. Alle erfaringer viser, at oprustning og militarisme fører til krig. Således vil det også gå nu, hvis det ikke lykkes at hæve spændingen. Vil man ikke krigen, en ødelæggende storkrig, er der ikke andet at gøre end at sætte ind mod den kolde krig for at få spændingen bragt til ophør.

Den debat, der i marts måned blev ført her i tinget om ministerens lovforslag, var ikke præget af denne stræben, tværtimod, der blev pustet til den kolde krig, og krav om højeste ildkraft, atomvæbning, fremmede depoter og øgede militærudgifter var særdeles fremherskende. Den kommunistiske gruppe foreslog gennem et dagsordensforslag, at lovforslaget skulle afvises og kræfterne i stedet sættes ind for afspænding og nedrustning.

Såvel forhandlingen i udvalget som den